

РЕШЕНИЕ

№ 2914

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1842** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Главна дирекция „Инспектиране на труда“, срещу решение от 07.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав по н.а.х. дело № 14779/2018г., с което е отменено НП № 23-002299 от 31.07.2018г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалноправните норми. Намира за неправилни изводите на въззивният съд, че в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в Наказателното постановление (НП) не се съдържат изискуемите реквизити, разписани в чл. 42 и чл.57 ЗАНН. На първо място сочи, в АУАН и в НП изрично е посочена дата на извършване на нарушението, а именно датата на извършената проверка в обекта, стопанисван от [фирма]. В тази връзка уточнява, че в случая се касае до продължено (трайно) нарушение, което се извършва непрекъснато, в неопределен период от време, чрез бездействие от страна на работодателя. Твърди, че нарушението е безспорно доказано, поради което твърди, че правилно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на

дружеството. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно решение и потвърждаване на НП.

В с.з., жалбоподателят, чрез юрк.П. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен , не изпраща представител и не изразява становище по жалбата

Софийска градста прокуратура, чрез прокурар Д., дава мотивирано заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени доказателствата събрани по делото, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 23-002299 от 31.07.2018г., на ответника по касация [фирма], на основание чл.416, ал.5 и чл.413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за това, че при извършена на 10.05.2018г. проверка на място в обект: „Охрана на строителен обект“ [населено място], [улица] е било установено, че дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, не е осигурил провеждането на начален инструктаж на работника С. П. Т., който работи на обекта, с което е била нарушена разпоредбата на чл.12, ал. 1, т.3 във връзка с чл. 11, ал. 1, т.3 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (Наредбата).

С процесния съдебен акт е НП е отменено

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. Решаващият състав е обосновал извод, че при съставяне на АУАН и на НП са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, тъй като в двата акта не е посочена датата на извършване на нарушението. В резултат съдът е приел, че нередовността на акта, в хипотезата, касаеща конкретната дата на извършване на нарушението, не може да бъдат отстранена по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН. Освен това е приел, че в нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН административнонаказващия орган не е изпълнил задължението си да обсъди направените от дружеството възражения срещу АУАН.

Решението е неправилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така както са установени от СРС, 103-ти състав.

Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 12, ал. 1 от Наредбата начален инструктаж се провежда на лицата, които постъпват на работа, както и на лицата по чл. 11, ал. 1, т. 1 - 5 от Наредбата с оглед запознаването им с основните правила и изисквания по безопасност и здраве при работа в предприятието; вида и характера на

извършваната работа; специфичните опасности и рисковете за здравето и живота на работещите и изискванията към тяхното поведение. Разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 3 от Наредбата предвижда, че работодателят осигурява провеждането на инструктажи по безопасност и здраве при работа на всеки работещ независимо от срока на договора и продължителността на работното време, включително и работещи от други предприятия, които ще работят на територията на предприятието. Разпоредбата на чл.11, ал.5 от Наредбата предвижда, че извършването на инструктаж се удостоверява, чрез документирането му в съответната книга.

В конкретния случай, по делото е безспорно установено, че на дружеството е извършена първоначална проверка за спазване на трудовото законодателство и нормативните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, като е установено, че на лицето С. П. Т., не е проведен начален инструктаж на работниците и служителите, които работят на обекта, както и липсата на вписване на служителя в Книга за начален инструктаж, представена пред органите на ДИТ, касационната инстанция намира, че административно-наказателното обвинение е доказано по несъмнен начин. До приключване на проверката на 06.06.2018г. не са били представени доказателства за провеждане на начален инструктаж на визираното по-горе лице. С бездействието си работодателят е извършил нарушение на чл.12, ал. 1, т.3 във връзка с чл.11, ал.1, т.3, вр. чл.11, ал.5 от Наредбата, поради което правилно е ангажирана и отговорността му.

Правните изводи на въззивния съд не се споделят от настоящата инстанция.

Неправилна е преценката на първата инстанция за тежестта на порока, засягащ АУАН и НП, относно датата и мястото на извършване на нарушението. В АУАН и в НП, наказващият орган е посочил, че нарушението е извършено на 10.05.2018г., когато е извършена проверката в обекта на контрол и е установено нарушението. Действително от събраните по делото доказателства и по специално от собственоръчно попълнената от С. П. Т. от 10.05.2018г. се установява, че датата на която е извършено нарушението е 26.03.2018г. (датата на постъпване на лицето на работа), а не както е посочено в НП (10.05.2018г.). В случая, обаче, се касае до продължено (трайно) нарушение, което се извършва непрекъснато, в неопределен период от време от страна на ответника по касация. Актосъставителят би могъл да е по-прецизен, като посочи в АУАН, че началният момент на извършване на административно нарушение е 26.03.2018г. Доколкото, обаче, нарушението е продължило и на 10.05.2018г. (когато е извършена проверката в обекта на контрол и е установено нарушението), т.е. същото е било налично и към тази дата, е налице несъществено процесуално нарушение, което не е основание за отмяна на НП. Същото няма отношение към давността /по арг. от чл. 80, ал. 3, предл. предпоследно от НК/, нито пък е пречка наказаното лице да проведе пълноценна защита.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно – наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения от закона размер. Така определената от административно-наказващия орган санкция е справедлива и съответна на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 103-ти състав е неправилно на основание чл. 348, ал.1. т.1 във

връзка с ал.2, предл. първо от НПК и следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се потвърди наказателното постановление.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменение чл.63, ал.3 – ал.5 ЗАНН (ДВ, бр.94 от 29.11.2019г.), искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 (сто) лева, съгласно чл.78, ал.8 ГПК, приложим съгласно чл.144 АПК във вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд - София - град, VI-ти Касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 07.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав по н.а.х. дело № 14779/2018г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 23-002299 от 31.07.2018г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3, офис 18, представлявано от А. Г. Н., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, сумата 100 (сто) лева – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: